

Innowacja pedagogiczna “Multimedialny pamiętnik naszej szkoły”

Wywiad z Panem Piotrem Waczyńskim – Radnym Rady Miejskiej w Choroszczy

Jak wyglądał budynek szkoły i gdzie się znajdował, gdy uczęszczał Pan do szkoły?

Naukę w szkole podstawowej zaczynałem w budynku, gdzie obecnie znajduje się Centrum Kultury i sportu. Był to rok 1968. Dla

pierwszaka był to ogromny budynek z wielką aulą i sceną. Tu odbywały się apele, przedstawienia i lekcje wychowania fizycznego. W klasie trzeciej, chyba późną jesienią, przeszliśmy do nowej szkoły przy obecnej ulicy Powstania Styczniowego 1. To był piękny nowoczesny budynek. Mieliśmy szafki na korytarzach, nowe ławki bez kałamarzy z atramentem, bo w starej szkole jeszcze

pisaliśmy piórem nabierając atrament z kałamarza. Często w zeszyte zdarzał się kleks, który zbieraliśmy bibułą. Sala gimnastyczna była dobrze wyposażona. Za szkołą boisko żużlowe, bieżnie na 60 m, do skoku w dal i wżwyż. Każda klasa miała swój własny zagonek, gdzie sadziliśmy warzywa. Był tam duży sad owocowy i plac apelowy.

Jak uczniowie spędzali przerwy?

Najbardziej utkwiło mi w pamięci granie „w gumę” na przerwach. Przeważnie w gumę grały dziewczęta, chłopcy zaś przeszkadzali, albo włączali się do gry. Nie wiem czy dziś młodzież wie na czym ta gra polega. Trzeba było zaliczyć różne akrobacje z gumą rozciągniętą na nogach dwóch osób,

na różnych wysokościach np. kostek, kolan bioder itp. Chłopcy mieli swoje zabawy, tępione i ścigane przez nauczycieli, gra „w bączka” na drobniaki.

Domeną ucznia jest ściąganie na klasówkach. Czy Pan także to robił jako uczeń?

Zawsze przed klasówkami pisałem ściągę, z nich też się uczyłem. Nie miałem jednak odwagi z nich korzystać na klasówce, chyba bym się spalił ze wstydu, gdyby pani mnie złapała. W średniej szkole wzory fizyczne i chemiczne zdarzało mi się ściągać, ale mieliśmy tak opracowany sposób, że nauczyciel nie miał szans nas złapać na ściąganiu.

Każdy ma swoją ulubioną książkę. Czy pamięta Pan swoją ulubioną lekturę z czasów szkolnych? Co Pan lubi czytać obecnie?

Czytelnictwo w naszych szkolnych latach stało na niezłym poziomie, może dlatego, że nie mieliśmy tyle rozrywek co dzisiejsza młodzież i dzieci. Ze szkoły podstawowej najbardziej zapamiętałem książkę pt. „Łysek z pokładu Idy”. Opowieść o koniu, który pracował w kopalni i po kilku latach stracił wzrok. Książkę o życiu małego Eskimosa pt. „Odarpi syn Egigwy”. W starszych klasach „Dywizjon 303”, trylogia Henryka Sienkiewicza. Obecnie moją codzienną lekturą jest Biblia. Lubię również czytać książki historyczne.

Jaka jest najzabawniejsza sytuacja, która przydarzyła się Panu w szkole? Mamy tu na myśli czasy, kiedy chodził Pan do szkoły jako uczeń.

Zawsze chciałem być harcerzem, ale mój Tatuś, dziś już nie żyjący, nie zgodził się na to. Na pytanie dlaczego nie mogę być harcerzem odpowiedział mi: „Zrozumiesz jak dorośniesz”... i rozumiałem. Wspominam o tym dlatego, że harcerze mieli rozrywki zarezerwowane tylko dla siebie: biwaki,

obozy, turnieje. Jeden taki Harcerski Gminny Turniej Warcabowy odbywał się w naszej szkole, gdy byłem w siódmej klasie. Chciałem się zapisać jako uczestnik, jednak mi odmówiono. Poszedłem na ten turniej jako kibic z moim kolegą Mirkiem. Okazało się, że brakuje jednego uczestnika do pary. Nauczycielka prowadząca zapytała, czy ktoś z kibiców chciałby zagrać. Wtedy mój kolega zgłosił mnie.

Powiedziałem, że nie jestem harcerzem i usłyszałem, że to nic nie szkodzi. Turniej był rozgrywany w ten sposób, że kto przegrywał ten odpadał. Pokonałem chyba sześciu zawodników i czekałem na

przeciwnika do finału. Był to chłopak ze Złotorii i z nim też wygrałem. Otrzymałem nagrodę i dyplom z napisem Druhowi Piotrowi Waczyńskiemu ze 106 drużyny harcerskiej w Choroszczy za zajęcie I miejsca w Gimnnym turnieju Warcabowym. Tak więc śmiało mogę powiedzieć, że jeden dzień w życiu byłem harcerzem, chociaż chciałem być nim zawsze.

Czy są nauczyciele, którzy szczególnie zapadli Panu w pamięć, z okresu kiedy był Pan uczniem? Co było tego powodem?

Oczywiście wszyscy moi wychowawcy. Od klasy pierwszej Pani Helena Kowalewska (Golwiej). Od klasy czwartej do siódmej Pani Wiesława Żmójdzin, a w klasie ósmej Pani Joanna Jasińska (Szydłowska). Te Panie były dla mnie wzorem, każda na swój sposób. Pani Joasia w ósmej klasie wprowadzała nas w dorosłe życie. Raz na wywiadówce powiedziała rodzicom, że nie chcemy się uczyć i bardziej przypominamy klub matrymonialny niż klasę, ponieważ mieliśmy w klasie dużo par, więc było w tym trochę prawdy.

Jakie były Pana ulubione przedmioty i dlaczego?

Moimi najbardziej ulubionymi przedmiotami były W-F i historia i zostało mi to do dzisiaj.

W szkole organizowane były imprezy, czy miał Pan ulubioną imprezę szkolną?

Moją ulubioną imprezą szkolną był Dzień Sportu organizowany pierwszego czerwca w Dzień Dziecka. Klasy w różnym przedziale wiekowym rywalizowały w różnych konkurencjach sportowych, a na koniec rozdawano lody. Mile również wspominam wieczorki przebierańców, na których często byłem Indianinem.

Czy za naszym pośrednictwem chciałby Pan przekazać coś uczniom naszej szkoły?

Wszystkim uczniom naszej szkoły chciałbym poradzić, aby oprócz swojej pracy, a więc nauki, realizowali swoje pasje. Wiem, że w różnym wieku mogą być one różne i często się zmieniać, ale dają wiele satysfakcji i oderwania się od codziennych, nieraz trudnych spraw. Jeśli ktoś nie ma pasji, to zapraszam na strzelnicę pneumatyczną w każdy czwartek i piątek w godzinach 16-19 w dużej szkole przy Powstania Styczniowego 26a.

DYPLOM

Oh. Piotrowi Waczyńskiemu
z 106 drużyny harcerskiej
w Choroszczu

za zajęcie I miejsca
w Gminnym Turnieju Warszawskim

Choroszcz, dn. 24. III. 1975r.

Komisja:
Stęp
Walent
Wojty
Kunin